

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jordens Kiærlighedshistorie, eller Aarstiderne

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 284. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893709839856/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Da den første Storm i hendes Hjerte
 Sidt sig havde lagt,
 Og hun høit og helligt i sin Smerte
 Havde stuttet med sig selv den Pagt:
 Ingenfinde
 Meer af Skinnet sig at lade blinde,
 Men for alle nok saa lunde,
 Milde, varme, fælske Vinde
 Vel at tage høert sit Blod i Ngt ---
 Saae hun frem paa Veien mod sig age
 Med sej Heste, høer med Top,
 I Galop,
 Rundt omkring af en bevinget Trop,
 fulgt af andre, hop, hop, hop!
 I et Optog uden Mage,
 En anseelig Herre vel ved Magt,
 Klædt med Smag, og selv med Pragt,
 Guld paa Vesten —
 Noget solbrændt, men ret smuk for Resten —
 Trods et enkelt graaligt Haar,
 Mand endnu i sine bedste Aar.
 Hele Veien var en Karmen
 Rundt om Karmen:
 Af de mange Rollinger, som sprang,
 Naar han kasted ud, og raabte: „fang!
 „Æbler! Pærer! Kirsebær! og Blommer!“
 Og som, mens de fyldte deres Konner,
 Raabte lydt med Glædens egen Røst:
 Tak, velsignte, gode, rige Høst!

Da han frøfænen saae med sin Pernille,
 Holdt han stille,
 Steg af Dognen — bød med Suk
 hende tage Plads i samme,
 Denlig, men foruden dybe Suk —

Uden at forraade mindste Flamme
 Med det allermindste Muf.
 Her er, tænkte hun, vist ingen fare!
 Synderligen, da hun saac
 Sidde paa forrædet alt en Skare
 Søde Smaa.
 Træt af Gangen altsaa steg den hulde,
 Løftet i hans Arm,
 I den næsten allerede fulde
 Gyldne Karm.
 Han lod køre langsomt -- og i rolig
 Underholdning, der blev snart fortrolig,
 Steg hans Tales stedse jægne Gang
 Om et Vensteb, evigen det samme,
 Heit ophøiet over Elskovs Flamme --
 Til Begeistring -- og tilsidst til Sang.
 Lutter Andagt først, og lutter Dre,
 Smeltet hen i Sympathie,
 Blev og hendes Stemme Melodie --
 Og tilsidst Samtalen Harmonie.
 Raff, i meer og mere deilig fere,
 Rundt omsvøvet af en Engletrop,
 Led Velsignelsernes Spreder køre
 Frem igjen i suusende Galop;
 Over Marker, Enge, Haver,
 Strødde det bevingte Chor
 Overflødighedens rige Gaver
 I den glæde Brudhjemførsers Spor.

I det fjerne
 Saac den høitidsfulde Fart hver Skierne
 Og bag efter løb med sin Katerne,
 Raff og let,
 Aldrig træt,
 (Chi den løber got, som løber gierne)